

gennem Bredgade og saa en Kusk tildele sin Hest 25 Slag. De vilde oprøres derover, der er ikke et eneste Medlem, uden at han vilde oprøres over det. Men her giver Justitsministeren, der skal repræsentere den højeste Justits paa dette Omraade, Forstandere og Forstanderinder Ret til at tildele Børnene 25 Slag Ris. (*En Stemme*: Rotting!) Rotting kan man godt kalde det, men det staar der ikke. „Legemlig Revselse maa under ingen Omstændighed anvendes, hvor det kan medføre Skade for vedkommende Barns Helbred, og ikke uden særlig Tilladelse fra Overinspektøren for Pigers Vedkommende udover det 16de Aar og for Drenges udover det 18de Aar. For Pigers Vedkommende udføres den legemlige Revselse af en Kvinde.“ Jeg forstaar godt, at der, da Stillingen som Leder af Vejstrup Pige-hjem blev opslaaet ledig, ikke var nogen dansk Kvinde, der vilde søge denne Stilling. Jeg forstaar det godt, jeg vilde føle det som en Nedsættelse, om nogen af mine kvindelige Slægtninge eller paarørende vilde have søgt den Stilling, det kunde de ganske simpelt ikke være bekendt, thi at skulle rette sig efter Bestemmelser som disse maa føles som en Nedværdigelse af de Kvinder, der skulle have med Børnene at gøre.

Det var Opdragelsesanstalterne, men nu Børnehjemmene? Der er jo Forskel paa Opdragelsesanstalter og Børnehjem. Pastor Dahl har i „Kristeligt Dagblad“ søgt at faa en Debat med Overinspektøren, men Overinspektøren indlader sig ikke paa Debat, Overinspektøren — det maa det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) vide — er en højfornem Mand. Naar fattige Forældre, Mødre og Fædre til Børnene, komme til ham, er det en stor Mand, han er Embedsmanden, Embedsmanden af den gamle Skole, netop den Type, som Venstre har kritiseret saa stærkt, hvorved det til Dels er blevet et stort Parti. Pastor Dahl gør opmærksom paa, at den Skrivelse, der er sendt til Børnehjemmene med Regulativ for Straf, bestemmer vedrørende Hustugt, at Børn under 7 Aar ikke maa straffes med Redskab og ikke sættes i Stuearrest. Børn mellem 7 og 10 Aar maa sættes indtil 5 Dage i mørk Arrest, og Børn over 10 Aar indtil 9 Dage. Børn mellem 7 og 12 Aar maa der tildeles indtil 10 Slag med Birkeris, Børn over 12 Aar ligeledes 10 Slag med tyndt Spanskrør. Saa siger Præsten: „Dette er tydeligt nok, men alligevel skjuler der sig i disse saa iskolde og jern-

haarde Ord en Mængde Spørgsmaal“. De to ærede Medlemmer, som ere Medlemmer af Bestyrelsen for „Dansk Kvindesamfund“, det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem for Kellerup, vilde jeg gerne bede om særlig at følge Oplæsningen af disse Strafferegulativer med Opmærksomhed. Hvem skal afgøre, siger Præsten, hvorvidt og hvorledes der skal straffes i hvert enkelt Tilfælde?

Saa fortsætter han: „Hensigten med det hele System med Bogføring af Forseelser og Straffe er vel at hindre alt for straffelystne Forstandere i at give disse Lyster for fri Tøjler; men mon det egentlig opnaas ved at lade den samme Mand forestaa Eksekutionen og Bogføringen?“ Præsten har Ret, det viser sig af de Forhørsakter, der ere blevne uddelt til os, at Fru Bransholm ikke har bogført alle de Straffe, hun har tildelt, i 3 Tilfælde maa hun erkende, at hun „vistnok har glemt“ det. Mon der ikke skulde være flere Straffe, hun har glemt?

Alt det Materiale, jeg har her i min Besiddelse, vil jeg stille til Raadighed for det Udvalg, der sikkert bliver nedsat om denne Sag. Man vil deraf se, at man i Norge og Sverige ikke har tilnærmelsesvis et saa haardt Strafferegulativ, og at der udtrykkelig bestemmes, at naar der skal tildeles et Barn Prygl, skal vedkommende Forstander eller Forstanderinde konferere med „Ordføreren“, d. v. s. Bestyrelsens Formand. Det betyder da noget, thi denne Konference fører maaske til, at der overhovedet ikke finder nogen korporlig Afstraffelse Sted.

Man har hos os fortsat, sagde jeg før, i den gamle Skure. Maa jeg her tillade mig at gøre opmærksom paa en Artikel, der for omtrent en Maaned Tid siden fandtes i „Dannebrog“, og som derfra gik rundt i forskellige Blade i Landet. Der stod i den, at nu var der truffet den Ordning af Overinspektøren, at særlig ondartede Piger skulde anbringes paa Vejstrupanstalten, mindre fordærvede Piger skulde til „Skovly“ ved Holte, og de Piger, der endnu ikke vare komne ind under Fordævelsen, skulde anbringes paa andre Børnehjem. Lignende Betegnelser har man fundet for Drengene. Jeg synes, det er ganske forkert paa Forhaand at stemple de Piger, der anbringes paa Vejstrup, som særlig ondartede. Forstaa, hvad det betyder, at vedkommende unge Pige straks, naar hun kommer til Landsbyen, kommer ind under Betegnelsen „særlig ondartet“.